

Bernardín Šmíd

Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej

V dnešnom evanjeliu sme počuli akoby bežné konštatovanie: „V Káne Galilejskej bola svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú víno.“ Už na sviatok Bohorodičky sme uvažovali nad Božou múdrosťou a hovorili sme o tom, ako sa Boh mlčky sprítomnil v útrobach ženy. Boh zostupuje priamo do srdca hmoty, lebo slovo „matka, mater“, je odvodené od „matéria“. Keď si Boh zvolil túto cestu prostredníctvom ľudskej matky, aby sa sám mohol zjaviť, pripomenul ľudskej pochabosti, ktorá vidí zlo tam, kde nie je, a nevidí ho tam, kde je, že všetko je čisté. Prehlásil, že všetko, čo stvoril, je sväté. Posvätil a vykúpil nielen abstraktnú prirodzenosť, ale tiež ľudské narodenie a celú hmotnú existenciu.

Čo my ľudia považujeme za jeden z vrcholných zážitkov svojho života? Myslím si, že väčšina by odpovedala: zúčastniť sa na svadbe. A ešte hodnotnejší zážitok? „Byť na svojej svadbe“. Niekedy podozrievame Boha z toho, že má presne opačný vkus ako my ľudia, že sa mu nikdy nepáči to, čo sa páči nám. Ale evanjelium o svadbe v Káne Galilejskej a možno ešte výraznejšie prvé čítanie z Izaiáša ukazuje, že v tomto máme rovnaký vkus. Ak nám chce Boh hovoriť o vrcholnej radosi nebešťanov, tak ju prirovnáva ku šťastiu ženicha a nevesty. Zrátajme si v kofkách podobenstvách o Božom kráľovstve prirovnáva Ježiš Spásu človeka k svadbe. Aj v dnešnom evanjeliu vidíme Ježiša ako toho, ktorý sa účastní na svadbe „muža a ženy“ v Káne Galilejskej. Náš Boh je Ženich a každý jeden z nás ale aj všetci spolu, tvoríme „Nevestu“.

A dnes sa nám ten istý Boh, ktorý sa stal človekom a ktorý stvoril celý svet, zjavuje ako ten, ktorý si za svojim stvorením i po hriechu stojí. Vidíme ho tešiť sa ľudskou radosťou zo svadby. Dokonca žasneme, že Panna Mária upozorňuje na nedostatok vína. Ježiš i Mária určite na tejto svadbe nielen o víne hovorili, ale ho určite aj pili. V jednej ľudovej svadobnej piesni sa o tom zachovali pekné slová: 1. Stala sa svadba, tam v Galilei. A na tej svadbe prítomní boli: Pán Ježiš so svou Matičkou, Pán Ježiš so svou Matičkou, s učeníkmi. 2. A na tej svadbe všeho dost' bolo, čo srdce ľudské okúsiť mohlo. Všetkých vecí dosti bolo, okrem vína nedostalo, v Káne Galilejskej. 3. Panna Mária, keď to zbadala, o nedostatku vína zvedela, poprosila svojho Syna, by učinil z vody vína v Káne Galilejskej. 4. Pán Ježiš Kristus ozdobil hody, rozkázal naliať do džbánov vody. Hody, hody, slávne hody, učinil Pán víno z vody v Káne Galilejskej. 5. Panna Mária, keď to zbadala, pohárik vína naliať si dala. Víno, víno, dobré víno, nikdys

tak dobre nebolo v Káne Galilejskej.

O zázraku v Káne Galilejskej nám zanechal zaujímavú úvahu sv. Augustín: „Zázrak, ktorým náš Pán premenil vodu na víno, nie je ničím ohromujúcim pre tých, ktorí vedia, že to urobil Boh. A naozaj, ten čo v deň tejto svadby utvoril víno v iných šiestich kamenných nádobách, ktoré kázal naplniť vodou, je ten istý, čo to každý rok robí s viničom vo vinohrade. Voda, ktorú sluhovia naliali do nádob, bola mocou Božou premenená na víno tak isto, ako sa Božou mocou mení na víno voda padajúca z oblakov na zem a nalievajúca hrozno. Ak nás to neudivuje a ak nad tým nežasujeme, to len preto, že sa to stáva pred našimi očami každý rok; táto pravidelnosť udúša v nás údiv. Ale ak sa nám to zdá samozrejme, vedeli by sme to spraviť my? A ak to nevieme, prečo je nám to samozrejme?“

Zázrak v Káne patrí tiež medzi zázraky, ktoré si spomíname na slávnosť Zjavenia Pána. Zmysel tohto zjavenia vyjadruje aj záver evanjeliových perikopy: „Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho.“ Korán, posvätná kniha mohamedánov, zakazuje pitie vína. Či je toto riešenie problému alkoholizmu? Biblia hovorí ináč. V knihe Siarchovej čítame: „Spokojný život pre ľudí - to je víno s mierou (požitie), ak ho s mierou piješ, ostaneš triezvy. Akýže je to život, ktorému chýba víno? Víno je od počiatku stvorené na obveselenie, ale nie na opilstvo. Duša a srdce sa (rovnať) radujú pri mierne požitom víne. Len mnoho požitého vína spôsobuje podráždenosť, hnev a mnohé iné škodlivé prípady. Trpkosťou pre dušu je, ak sa pije mnoho vína. Opilstvom podráždená myseľ vedie nemúdreho k úrazu, zbavuje ho sily a zadáva mu rany.“ Všetko, čo Boh stvoril, ohodnotil ako dobré. Dokonca Ježiš použil víno ako jednu z matérií potrebných na slávenie sv. omše. Zlo nie je v stvorení, ale v našich pomýlených vzťahoch.

Samozrejme platí, že človek, ktorý zakúsil svoju bezradnosť voči alkoholu, sa musí absolútne zdržovať. Ale je dobré prosieť Boha o to, aby sme všetky veci dokázali užívať s mierou. Sv. Bazil hovorí, že prvé prikázanie, ktoré človek dostal, bolo prikázanie pôstu: „Pretože sme sa nepostili, boli sme z raja vyhnaní. Budeme sa postiť, aby sme sa mohli do raja vrátiť!“ Pôst je tu chápaný ako základný ľudský postoj, múdre „seba - obmedzenie“ v záujme „seba - zachovania“. V záujme sebazáchovy musíme prijať určité seba obmedzenie. V ktorej oblasti sa má odohrávať osobný pôst, to musí odhaliť každý sám. Je to tá oblasť, v ktorej si svojim hriechom ubližujeme.

*Vid' moju biedu a ma vyslobod',
lebo som nezabudol zákon Tvoj!
Rozsúd' môj spor a vykúp ma
a oživ, ako učí Tvoja reč!
Od ničomníka d'aleko je spása,
pretože nedbá
Tvojich rozhodnutí.
Veľké je
Tvoje milosrdenstvo, Pane,
kiež Tvoje právo život vráti mi!
Mnoho je mojich nepriateľov,
no nepustím sa Tvojho svedectva.
Keď vidím neverných,
odpor ma zalieva,
pretože Tvojím slovom nežijú.
Dívaj sa,
rád mám Tvoje rozkazy,
ó Pane,
v svojej milosti ma vzkries!
Pravda je jadrom Tvojho slova,
navždy Tvoje práva spravodlivé!*

*Bez viny stihajú ma kniežatá
a ja sa iba Tvojho slova bojím.
Rozradostí ma Tvoja reč
viac ako úlovok bohatý.
Lož nenávidím, sprotivila sa mi,
iba Tvoj zákon milujem.
Sedemkrát za deň chválim Ťa
pre Tvoje spravodlivé právo.
Ťi dôjdu pokoja,
čo milujú Tvoj zákon
a nemajú sa na čom poklznúť.
Mám v Tvojej spáse nádej,
Hospodine,
a plním Tvoje prikazy.
Dušu mi chránia
Tvoje svedectvá,
ó Pane, jak ich milujem
a chránim!
Milujem Tvoje svedectvá,
milujem Tvoje prikazy,
máš moje cesty
všetky pred sebou.*

Pod' za mnou

(Jn 1,43-51)

Na druhý deň sa Ježiš rozhodol odísť do Galiley. Stretol Filipa a povedal mu: „Pod' za mnou“... Filip sa stretol s Natanaelom a povedal mu: „Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v Zákone a Proroci...“... „Odkiaľ ma poznáš?“... „Videl som ťa prv, ako ťa Filip zavolať.“... „Uvidíš väčšie veci ako toto...“

Len čo Ježiš naplnil svoje poslanie pri Jordáne, vidíme ho, ako sa podnecovaný Duchom poberá do Galiley. Voľba nových spolupracovníkov sa deje za pochodu, v pohybe, cestou. Ak by Ježiš len pasívne vyčkával, nestretol by Filipa a Filip by sa nerozbehol za Natanaelom. Je to dynamika rastu. Ako v každom prirodzenom i nadprirodzenom živom organizme, jeden pohyb vyplýva z druhého a vedie k ďalšiemu. Veľké poslanie sa realizuje malými konkrétnymi krokmi, ale doslova „nabitými budúcnosťou“. Ježiš ju už cíti, a preto hovorí: „Väčšie veci uvidíš“.

On je Cesta, ktorá už v sebe nesie aj Cieľ. Toto všetko znamená byť na pulze života Božieho kráľovstva. Povolanie je aj pozvanie do pohybu: „Pod', kráčaj so mnou, a tým ma nasleduj.“ Nestačí len osvojiť si Ježišove myšlienky a žiť ďalej podľa svojich predstáv. Čaká na nás veľa „ešte väčších vecí“, ale bez vykročenia neprídu. „Pane daj, aby sme kráčali po твоjich cestách...“

Mons. Marián Gavenda „Jednohubky“

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov: Od 18. do 25. januára sa budeme modliť za jednotu kresťanov. Modlime sa, aby sa splnili Pánove slová „Aby všetci jedno boli.“

Púť k relikviám sv. Terézie z Lisieux: V sobotu 23. januára sa koná farská púť k relikviám sv. Terézie z Lisieux. Podľa predbežného programu v Trnave bude sv. omša o 12:00 hod. Predtým o 11:00 hod. bude katechéza. Presný čas odchodu autobusu z Vištuku ešte upresníme. Prosím záujemcov, aby sa túto nedeľu (17.1.) zapísali v sákristii kostola. Nenechávajú to na neskôr.

Cirkevné konzervatórium v Bratislave pozýva záujemcov o štúdium hudby, spevu a herectva na Deň otvorených dverí. Uskutoční sa v sobotu 23. januára 2016. Bližšie informácie sú na výveske.

V dnešnú nedeľu (17. januára 2016) si pripomínáme Svetový deň migrantov a utečencov. Zvlášť v tomto mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva sme pozvaní snažiť sa byť vnímavými na skutočnosť migrácie. Pravidelne počujeme o mnohých tragédiách, keď ľudia - naši bratia a sestry - opúšťajú svoju vlasť, utekajú pred vojnou a prenasledovaním alebo jednoducho túžia za lepším životom v inej krajine. Mnohí takto vykročili v ústrety smrti alebo sa stali obeťami nezákonného obchodu či zneužívania. Cirkev si uvedomuje mnohé riziká migrácie. Zároveň si je však vedomá svojej úlohy: postaviť sa na obranu dôstojnosti každého človeka. Pamätajme v dnešný deň v modlitbách na migrantov a utečencov a prosíme aj za nás samých, aby sme im boli pripravení podľa našich možností preukázať milosrdenstvo a pomoc.

Stiahnuté žalúzie

Hoci Boha poznali, neoslavovali ho ako Boha, ale mu nevdávali vďaka; ale stratili sa vo svojich myšlienkach a ich nerozumné srdce sa zatemnilo (Rim 1, 21).

Božia pomoc bola ľudským rozumom poznateľná a logicky odvoditeľná už od začiatku sveta. Dnešný človek má vďaka vede väčšie možnosti odhaľovať v mikro- aj makrosvete nespochybniteľné stopy úžasnej Božej múdrosti. Zdá sa, že väčšina ľudí skutočne dôjde až sem, ale ďalej to už nedomyslia. Zaseknú sa a nesklonia sa, čím v sebe automaticky spustia žalúzie a ocitnú sa v tme.

Pane,

v tme je ťažké nájsť stratenú vec, nieto ešte zmysel a cieľ života. Prosím, daj svetlo viery všetkým, ktorí neuvážene zatiahli žalúzie skôr, než spoznali, ako veľmi ich Boh miluje. Ak boli schopní rozumom poznať svojho Stvoriteľa, ale vôľou ho nedokázali prijať, ako by mohli bez daru viery poznať a prijať teba, jediného Spasiteľa, ktorý si ľudským rozumom celkom nepostihnuteľný? Prosím, nauč ich myslieť nielen mozgom, ale aj srdcom. Zbav ich pýchy a všetkého, čo ich duchovnú slepotu spôsobilo.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše v 2. týždni Cezročného obdobia - (C)

18.I. pondelok

17:00 Za Božie požehnanie pre rodinu (MK)

19.I. utorok

17:00 Za Ľ Júliusa Danku

20.I. streda

17:00 Za Ľ Júliu Širokú, rodinu Širokých a Matúškových

21.I. štvrtok

17:00 Poďakovanie Pánu Bohu za 60 rokov manželstva

22.I. piatok

17:00 Za Ľ Michala Vavrinčika (40. výročie smrti), manželku Máriu, syna a nevestu

23.I. sobota --- púť do Trnavy ---

Upratovanie kostola č.d. 126- 150

24.I. 3.nedeľa v Cezročnom období - C

08:00 Za Ľ Miroslava Kordoša a rodičov

Lektori: Macáková E., Setnická G.

10:00 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Hajičková M.

14:00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

18.I. pondelok	Sv. Priska, panna a mučenica
19.I. utorok	Sv. Mário, Marta, Audifax a Abakus - mučeníci
20.I. streda	Sv. Fabián, pápež a Sv. Šebastián, mučeníci, ESp.
21.I. štvrtok	Sv. Agnesa, panna a mučenica - Sp
22.I. piatok	Sv. Vincent, diakon - mučeník, Sv. Ján
23.I. sobota	Sv. Marcel I., pápež, Sv. Ján Almužník

Skutky telesného milosrdenstva

2. Dávať piť smädným

Keď Ježiš poučal apoštolov, raz im dal prekvapivé uistenie: „A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu“ (Mt 10, 42).

A evanjelista Ján rozpráva o jedinečnej udalosti, ako Ježiš zabezpečil ľuďom dobré víno, aby ho mohli piť s radosťou. Urobil to vznešene, ako skutočný Pán, zázrakom na svadbe v Káne. „Nemajú vína,“ spozorovala Mária. Ježiš najskôr zdanlivo robil okolky: „Ešte neprišla moja hodina.“ Potom však premenil vodu na dobré víno (porov. Jn 2, 1 - 11).

Aj Ježiš mal smäd, keď pri studni v Samárii požiadal ženu, ktorá tam prišla naberať vodu: „Daj sa mi napiť!“ Ona bola ušasnutá, že Žid sa tak znížil a rozprával sa so ženou, dokonca Samaritánkou. Ale Ježiš akoby mávnutím krídla, ako mu bolo vlastné, preniesol debatu do symbolickej roviny. „Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: ‚Daj sa mi napiť,‘ ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu.“ A pokračoval: „Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky. A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života“ (porov. Jn 4, 4 - 14). Obyčajná voda sa stáva vznešeným symbolom.

Ježiš nazýval smädcom stav duše toho, kto horlivo túži po večnom živote: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije...“ (Jn 7, 37). Napokon na Zelený štvrtok vystrojil pre svojich eucharistických hostinu: „Vezmite a pite všetci...“

Ľudova múdrosť

V ľudovom ponímaní je smäd definovaný ako „hlad v kvapalnom skupenstve“, čím sa zdôrazňuje rovnako veľká dôležitosť pitia i jedenia na prežitie človeka. Svätý František z Assisi najkrajšie ospieval vodu vo svojom Chválospeve stvorenia: „Buď pochválený, môj Pane, za sestru vodu, ktorá je tak veľmi užitočná, pokorná, vzácna a čistá.“

Smäd dnes v Taliansku (ani na Slovensku, pozn. redakcie) nie je drámou, pretože všade sú vodovody, ale kedysi v Ježišovej krajine bol. Jedna literárna zmienka pomáha pochopiť tento kontrast: „Lombardi počas prvej križiackej výpravy, sužovaní smädcom, uprostred piesku vyprahnutej zeme spievali s nostalgiou v slávnom chóre: Ó, svieži vánok letiaci vzduchom, bystriny lombardských lúk, ó, večné pramene, prečisté jazerá...“

Podnety na zamyslenie

Ježišova Palestína, Blízky východ a celá severná Afrika boli vždy krajinami smädu, kde sú pramene a studne veľmi vzácne. Herodotos nazýval Egypt „darom Nílu“, čiže darom vody.

Moslimovia z úcty k starej tradícii, ktorá pochádza od samotného Mohameda, umiestňujú do predsiení mešít fontány s tečúcou vodou alebo aspoň hlinené karafy s pitnou vodou, aby sa zástupy sužované smädcom nemuseli modliť k Alahovi. Ľudia, ktorí cestujú púšťou, sú prekvapení, s akou štedrosťou poskytnú karavány vodu tomu, komu už došli

zásoby, bez ohľadu na to, či je to cudzinec, alebo nepriateľ. Smäd je neľútostný, človek je tu však posvätný.

Dnes

Smäd sa dnes volá Sahel, Afrika, ktorá sa mení na púšť. „Dávať piť smädným“ sa uskutočňuje vftaním do terénu a budovaním studni, zdokonaľovaním techník na odsolovanie morskej vody. Vedci, ktorí zavádzajú tieto techniky, môžu dať svojej práci úžasného kresťanského ducha.

V mnohých katolíckych misiách je dielo evanjelizácie spojené s darovaním studne, čiže stotisíckrát znásobeným pohárom vody, o ktorom hovorí Ježiš.

Problém s vodou má však aj inú stránku. Priemyselné spoločnosti požadujú čoraz väčšie množstvá vody na úkor civilnej spotreby a populácii tým spôsobujú ťažkosti.

„Smädné“ kraje sa nachádzajú aj v Taliansku. Napríklad na Sicílii sú mnohé mestá a oblasti, kam vodovod nesiahla alebo stráca vodu „po ceste“, a kde organizácie, niekedy spojené s mafiou, vždy však so záujmom o zisk, využívajú smäd a predávajú vodu z cisterien. Toto „dávať piť smädným“ sa dnes stáva naliehavou úlohou sociálnej spravodlivosti.

Enzo Bianco „Čokoľvek ste neurobili“

Pokora a odovzdanosť

„Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary...“ (Mt 2, 11).

Traja králi zrejme čakali úplne niečo iné, presnejšie niekoho iného. Našli však len bezbranné malé dieťa, narodené v chlieve, a aj napriek tomu mu dávajú kráľovské dary. Museli to byť ľudia pokorní, oslobodení od svojich predstáv, ako by mal Boh konať, ako by mal vyzeráť a čo by mal hovoriť.

Pokora a odovzdanosť sú nevyhnutné postoje srdca, ak sa chceme priblížiť k Bohu. Áno, Boh sa nám môže predstaviť spôsobom, aký sme nečakali, jednať s nami tak, ako sme si nepredstavovali, hovoriť nám slová, ktoré nás prekvapujú. Ale on je Kráľ. Len čo ho spoznám, skloním sa pred ním a dám mu všetko, čo mám - vrátane svojich predstáv o ňom alebo o svojom živote. Podľa postoja pokory a odovzdanosti sa pozná, či som sa s ním skutočne stretol ako so svojim Bohom a Pánom. Áno, možno sme ho čakali úplne inde a inak. Ale pokiaľ sa s ním stretne ako so živým Pánom, začneme odkladať aj svoje falošné predstavy o Bohu a s radosťou mu prenecháme kormidlo svojho života. A vrátili sa inou cestou... - po stretnutí so živým Bohom sa rovnakou cestou ísť nedá.

Vojtěch Kodet O.Carm. „Hľadám tvoju tvár“

„Kľopte a otvoria vám“, sľubuje Ježiš v Evanjelii. Teda denne otvárajte príbuznosť ľudskej komunikácie, denne stavajte spálené mosty.“

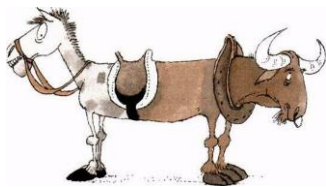
Svätosť nie je baroková póza vnútená modernej dobe. Nič nie je modernejšie, ako svätosť: spočíva v láske vyžiarenej do prítomnému okamihu.“

Mons. Jozef Hal'ko, biskup

Na ozdravenie duše

Dlh

Jeden veľmi bohatý človek mal mnoho dlžníkov. Keď ostarol, zvolal si niekoľko väčších dlžníkov a povedal im: „Keď mi dnes nemôžete vrátiť, čo mi dlhujete, a slávnostne mi odprisaháte, že mi splatíte svoje dlhy v budúcom živote, spálím zmenky, ktoré ste mi podpísali.“

Prvý dlžník mu dlhoval menšiu sumu. Odprisahal, že v budúcom živote bude svojmu veriteľovi koňom a že ho bude nosiť na chrbte, kam len bude chcieť.

Starec ponuku prijal a listinu s dlhom spálil.

Druhý dlžník dlhoval viac peňazí a sľuboval:

„Som pripravený stať sa tvojím volom. Budem ťahať pluh a pooriem ti pole a budem ti vozit' seno, a tak dlh splatím.“

Starec súhlasil a spálil aj jeho zmenku.

Posledný na rade bol muž s obrovským dlhom.

„Aby som splatil svoj dlh, budem v budúcom živote tvojím otcom.“

Starec sa rozzúrilo, chytil palicu a chcel bezočivého dlžníka zbit'.

„Len počkaj s tou bitkou, hneď ti to vysvetlím,“ bránil sa dlžník. „Môj dlh je obrovský. Iste by som ho nesplatil ani vtedy, keby som sa stal tvojím volom a koňom. Som ochotný byť tvojím otcom. Tak budem pre teba pracovať vo dne v noci. Budem ťa chrániť, keď budeš malý a budem sa o teba starať, kým vyrastieš. Som pripravený priniesť akúkoľvek obeť a riskovať aj život, aby ti nič nechýbalo, a keď umriem, zanechám ti celé bohatstvo, čo nahonobím. Nie je to omnoho viac, ako byť tvojím volom alebo koňom? Nie je to dobrý návrh, ako ti splatiť dlh?“

Bruno Ferrero „Kruhy na vode“

Desatoro

6. prikázanie

Nescudzoložiť

Obrana spolutvoriteľskej sily človeka III.

Hlavným dôvodom, ktorý viedol k bezuzdnému sexu - je postupná strata viery v Boha. Bez neho stráca život náplň a zmysel. Človek sa dnes usiluje zabudnúť na svoju prázdnotu... Ako? V intenzite chvíľkového zážitku. Aj v šialenstve drogovania. Nič hmotné, nič fyzické alebo len telesné nemôže však človeka natrvalo uspokojiť. „Nie samým chlebom“ - platí univerzálne. Sexuálna zvoľa je znakom prázdnoty a anarchie čias. Za ňou stojí popretie duchovna, popretie nesmrteľnosti - zostáva len prítomná chvíľa a v nej známe „uži si!“ Veriaci veria nielen v nesmrteľnosť ducha, lež i tela - chcú žiť v rodine, deťoch. A vo večnosti. Veríme aj v oslávenie a vzkriesenie tela! Popretie nesmrteľnosti odmieta i rodinu i deti - zvrháva sa na egoizmus. Zvrátení ľudia sa hnevajú, že čas plynie, a preklínajú stamutie. A keďže nemajú nádej - narastá v nich časom strach zo smrti. Alebo zlosť. Ak však priznáme telu skutočnú mravnú hodnotu pred Bohom - vydáva zo seba život. Presexualizovanie ničí mravy a život. A končí smrťou. A čo za ňou? Tam sa už nebude polemizovať!

Problematika pohlavnosti je takmer dennou témou dnešných rozhovorov. Kedysi sa možno ľudia tvárili, že pohlavnosť takmer neexistuje. Dnes predstierajú, že

neexistuje nič iné. Kritici zazlievajú Freudovi, že príliš voviedol sexuálnu problematiku do celého života - hovorí sa o nej pod sto zámienkami. Najmä pod zámienkou vedy. Odborník E. Ludwig napísal: „Pod zámienkou vedeckej témy sa môže dnes aj najslušnejšia dievčina baviť o intímnych sexuálnych podrobnostiach s ktorýmkoľvek mužom.“

Pritom obaja ani nepohnú brvou ... a myslia si, akí sú vzdelaní a liberálni. Aká výhoda! Náuka psychoanalýzy by sa však nikdy nebola mohla rozšíriť v normálnejšej civilizácii - pre sexualizmus bola potrebná príprava postupného znehodnocovania *duchovna*...“

Zostaňme ešte chvíľu pri reči. Reč netvorí filológovia. Tvoríme ju my všetci. Reč vyrastá zvnútra. Je inšpirovaná zmýšľaním. Reč je inšpirovaná duchom alebo pudom, nebolom alebo peklom. Dnes? Bežná reč na pracoviskách? Poznáme to. Cítíme sa neraz ako v stajni. „Nijaká nečistota nech sa ani nespomína medzi vami...“ - napísal sv. Pavol. Ako hovorí o sexe Boh? Písmo je aj v tom poučné. Nepozná tajnostkárstvo. Ak treba niečo vysloviť, Sväté písmo to vysloví, aby sa tomu rozumelo. Ako o samozrejmosti hovorí o tom, čo sa týka nového života a odovzdávania života. A Boh je svätý! Hovorí s vážnymi a dospelými ľuďmi z rozumných dôvodov o problémoch sexu - je úplne normálne. Nie je to ani nečisté, ani zlé. To môže i svätec - ba ten najviac a najprirodzenejšie. „Castis omnia casta - čistým je všetko čisté“ - hovorili starí. Čo Boh stvoril a ustanovil, je dobré. Ale nie všetko, čo je dobré, sa smie vždy a za každých okolností. Poučovanie detí musí byť múdre a vhodné. Mnohí sa pozastávajú, že Sväté písmo hovorí aj o nemravnostiach. To nie je *viera* Písma, je to jeho *pravdivosť*. Dejiny neboli len čisté. Sväté písmo je i v tom pravdivé. - Nie je celé pre deti. Písali ho muži pre zrelých mužov a ženy. Tým sa môže hovoriť zreteľnejšie než v detskej izbe. Sväté písmo to robí. Niet tu však zmyselnosti a vášne. Je v ňom *pravda*.

Dnes? Slová sme otrávil. Diskrétné veci, ktoré majú ostať obostreté úctou, predávame na trhu. Hlúpe reči prezrádzajú dnes pokles ľudskosti. Nebojme sa vzoprieť bezočivosti hlúpych rečí všade, kde sme. Slovom, alebo mlčaním.

Väčšinu života prežívame dnes akosi „vonku“, na okraji vlastných životov. Nežijeme takmer vôbec vo *vnútri*, čo je podstatou človeka. Jarmok života je pre nás príťažlivejší než chvíle ticha nad knihou či v lese. Ešte aj ticho lesa prehlušujú mnohí revom tranzistorov. Roky sa nám tak mihajú do prázdna. Podstatné sme predali za okrajové. A tak nevieme správne hodnotiť ani dary a sily svojho života, ani tú silu a dar, na základe ktorého sa muž a žena v manželstve stávajú darcami života svojich detí ako ich rodičia a strážcovia svojej rodiny, posvätné ustanovizne ľudstva podľa vôle a zámeru Stvoriteľa.

Logika Desatora vyjadruje zodpovedný a disciplinovaný postoj k životu vlastnému i k životu iných. Táto disciplinovanosť sa má u človeka prejavovať v zodpovedných slobodných rozhodnutiach, pri ktorých sa človek neríadi pudmi, lež rozumom a svedomím. Človek musí krotiť svoj hnev, svoju lenivosť, túžbu po odplate a pomste, musí krotiť sklony k nenávisti, závisť i svoje túžby sexuálne. Bohužiaľ, atmosféra dnešnej spoločnosti tento morálny postoj človeka odmieta. Popiera ho, ba priam zosmiešňuje. Obmedzovať svoje náklonnosti a túžby? To je zlé pre konzumnú spoločnosť. Ak logika mravného života zahŕňa disciplinovanosť, logika konzumizmu vyjadruje svojvoľu - čo môžeš, uži si, v ničom sa nekrot', všetko si môžeš dovoliť! Reklama vyvoláva priam umelo túžbu po tovare, po zážitkoch, po dráždení života. Robí to vhod i nevhod, vkusne i nevkusne - „budete sa dobre cítiť, užijete si“. A už vidíte v reklame fľašu piva na hrudi modelky v bikinách!

Ján Chryzostom kardinál Korec „Sloboda ako dar - či záhuba?“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku